

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้
กำหนดให้เป็นการวิจัย โดยวิธีแบบผสมผสาน โดยการใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data)
และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดยการสัมภาษณ์ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่อในสำเนาทะเบียนท้องถิ่น อำเภอลำทะเมนชัย
ครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 4,133 คน ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนหมู่บ้านและครัวเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

ลำดับที่	หมู่บ้าน/ตำบล	จำนวนประชากร
1	หมู่ที่ 1 บ้านนาสีนวล	351
2	หมู่ที่ 2 บ้านซ่ง	830
3	หมู่ที่ 3 บ้านโนนสังข์ศรี	464
4	หมู่ที่ 4 บ้านโพธิ์ศรี	767
5	หมู่ที่ 5 บ้านโนนก่อ	378
6	หมู่ที่ 6 บ้านซ่ง	610
7	หมู่ที่ 7 บ้านโนนสังข์ศรี	733
	รวม	4,133

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอคำชะอี (2557 : 1)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไปที่มีชื่อในสำนักทะเบียนท้องถิ่นอำเภอคำชะอี จากกลุ่มประชากรโดยใช้วิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, Taro. 1973 : 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน ประชากร ตามสูตร ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด
 e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของข้อมูลจากประชากรทั้งหมด
 ให้มีค่าเท่ากับ 0.05 หรือร้อยละ 95

เมื่อแทนค่าในสมการ จะได้

$$n = \frac{4,133}{1 + 4,133 (0.05)^2}$$

$$= 365$$

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนเต็ม จึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 365 คน

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนจากประชากรอายุ 18 ปีขึ้นไปในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร จาก 7 หมู่บ้าน รวม 4,133 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 365 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างตามความสะดวกหรือความง่ายในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยโดยถือเอาความสะดวกในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของผู้วิจัยเป็นหลัก และเลือกตามที่มีผู้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน

ลำดับที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	หมู่ที่ 1 บ้านนาสีนวล	351	39
2	หมู่ที่ 2 บ้านซ่ง	830	85
3	หมู่ที่ 3 บ้านโนนสังข์ศรี	464	42
4	หมู่ที่ 4 บ้านโพธิ์ศรี	767	59
5	หมู่ที่ 5 บ้านโนนก่อ	378	30
6	หมู่ที่ 6 บ้านซ่ง	610	55
7	หมู่ที่ 7 บ้านโนนสังข์ศรี	733	55
รวม		4,133	365

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม ปลายเปิดและปลายปิด แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ และหมู่บ้านที่อาศัย

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

รวม 6 ด้านคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และศูนย์กลางวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมให้เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร โดยแบ่งระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการลิเคอร์ท (Likert's Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

2. แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการสนับสนุนข้อมูลแบบสอบถามขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 7 คน ได้แก่ กำนันและผู้ใหญ่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน จาก 7 หมู่บ้าน

โดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ลักษณะของการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดแน่นอนตายตัวใช้แบบเดียวกัน เพื่อให้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายตามแนวทางตามแบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามความมุ่งหมายของการวิจัย เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำแนว

ทางการพัฒนามาตามยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.3 นำร่างแบบสอบถามกรรมการที่ปรึกษาวิทยาลัยเพื่อแก้ไขปรับปรุง และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาด้าน โครงสร้างและเนื้อหา ด้านภาษา และด้านการวัดผล ประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ ความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยวิธี IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมนึก กัททิษณี. 2544 : 219-233) เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
 ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$\text{สูตร } \text{IOC} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนวณความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

และนำข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ไปทดลองใช้ (Try Out)

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. นางสาวสุวิธดา อัจฉริยะ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง (นักบริหารงาน อบต. 7) อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร เป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา
2. นางรัตนาภรณ์ คนหาญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านซ่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา
3. นายปาง คล่องดี ตำแหน่ง ครูโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 11 (บ้านซ่ง) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ทั้งฉบับ ตามวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

1.2 กำหนดให้มีผู้ช่วยวิจัย หมู่บ้านละ 1 คน รวม 14 คน โดยผู้วิจัยชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับผู้ช่วยวิจัย

1.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกำหนดเวลา และสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบทุกฉบับ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (Interview)

การสัมภาษณ์ (Interview) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูล (Data Collection) หลาย ๆ รูปแบบ เริ่มจากการเข้าหาข้อมูลเบื้องต้นจากประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร แนะนำตัวและสร้างความคุ้นเคย โดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์เอง เพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียดตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด โดยใช้การสัมภาษณ์แบบโครงสร้าง เป็นการสัมภาษณ์ที่มีการวางแผน จัดเตรียมชุดคำถาม และวิธีการสัมภาษณ์อย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนล่วงหน้า มีการดำเนินงานแบบเป็นทางการภายใต้กฎเกณฑ์หรือมาตรฐานเดียวกัน โดยอาศัยกรอบและแนวคิดเป็นปัจจัยสำคัญในการตั้งประเด็นคำถาม มีลักษณะแบบปลายเปิด และหากว่าในขณะที่สัมภาษณ์พบปรากฏการณ์หรือประเด็นปัญหาใดก็จะทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้คำตอบอย่างชัดเจน และจดบันทึกคำให้สัมภาษณ์ พร้อมบันทึกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปในการประมวล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง
2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัส (Coding Form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อจากอำนาจการจำแนกรายข้อ
ในแบบสอบถามกำหนดไว้ 5 ระดับคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ระดับการดำเนินงานมากที่สุด	กำหนดให้	5 คะแนน
ระดับการดำเนินงานมาก	กำหนดให้	4 คะแนน
ระดับการดำเนินงานปานกลาง	กำหนดให้	3 คะแนน
ระดับการดำเนินงานน้อย	กำหนดให้	2 คะแนน
ระดับการดำเนินงานน้อยที่สุด	กำหนดให้	1 คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่อง
คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การให้ความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม
ศรีสะอาด. 2545 : 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับ

ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า ระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและการวิเคราะห์
ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวัดระดับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบการดำเนินงาน
  - 3.1 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบการดำเนินงาน จำแนกตามกลุ่ม เพศ ใช้ t-test
  - 3.2 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบการดำเนินงาน จำแนกตามกลุ่ม ระยะเวลาที่
อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน และหมู่บ้านที่อาศัย ใช้ F-test โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติในการเปรียบเทียบ
ที่ระดับ .05
4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และอภิปรายเชิง
พรรณนา
5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การพรรณนาความ (Content Analysis)